TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. gegužės 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Direktyva 2011/92/ES – Tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimas – II priede išvardyti projektai – Projektų, dėl kurių turi būti atliktas poveikio aplinkai vertinimas, nustatymas (atranka) – 9a straipsnis – Interesų konfliktų prevencija – Užsakovo ir institucijos, kompetentingos atlikti šį nustatymą, funkcijų kumuliacija – Tinkamas funkcijų, tarp kurių kyla konfliktas, atskyrimas“

Byloje C-236/24

dėl *Raad van State* (Valstybės Taryba, Belgija) 2024 m. kovo 26 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2024 m. kovo 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Provincie Oost-Vlaanderen,

Sogent

prieš

KG,

WA

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen, pirmosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas T. von Danwitz, teisėjai A. Kumin, I. Ziemele ir S. Gervasoni (pranešėjas),

generalinis advokatas A. Rantos,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Provincie Oost-Vlaanderen* ir *Sogent*, atstovaujamų *advocaten* T. Quintens ir S. Ronse,

* Proceso kalba: nyderlandų.

– KG ir WA, atstovaujamų *advocaat* J. De Staercke,

– Belgijos vyriausybės, atstovaujamos S. Baeyens, P. Cottin ir C. Pochet,

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Noll-Ehlers ir G. Wils,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012, p. 1), iš dalies pakeistos 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/52/ES (OL L 124, 2014, p. 1) (toliau – Direktyva 2011/92), 9a straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Provincie Oost-Vlaanderen* (Rytų Flandrijos provincija, Belgija) ir *Sogent* ginčą su KG ir WA dėl leidimo, išduoto skalbyklos teritorijos pertvarkymo projektui.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2011/92

3 Direktyvos 2011/92 4 straipsnyje numatyta:

„1. Remiantis 2 straipsnio 4 dalimi, I priede išvardyti projektai, turi būti vertinami pagal 5–10 straipsnius.

2. Remdamosi 2 straipsnio 4 dalimi, valstybės narės nusprendžia, ar projektai, išvardyti II priede, turi būti vertinami pagal 5–10 straipsnius. Valstybės narės tai nusprendžia:

a) išnagrinėjusios kiekvieną atvejį;

arba

b) pagal valstybės narės nustatytas ribas ar kriterijus.

Valstybės narės gali apsispręsti naudoti abi a ir b punktuose nurodytas procedūras.

<…>

4. Kai valstybės narės nusprendžia reikalauti išvados priėmimo procedūros II priede išvardytiems projektams, užsakovas pateikia informaciją apie projekto charakteristikas ir tikėtiną reikšmingą jo poveikį aplinkai. <…>

5. Kompetentinga institucija priima išvadą remdamasi užsakovo pateikta informacija pateikta pagal 4 dalį ir prireikus atsižvelgdama į preliminarių patikrinimų ar poveikio aplinkai vertinimų, atliktų pagal kitus nei ši direktyva Sąjungos teisės aktus rezultatus. Išvada pateikiama visuomenei ir joje:

a) kai nuspręsta, kad reikalingas poveikio aplinkai vertinimas, nurodomos pagrindinės priežastys, dėl kurių reikalaujama tokio vertinimo remiantis atitinkamais kriterijais, išvardytais III priede, arba

b) kai nuspręsta, kad nereikalingas poveikio aplinkai vertinimas, nurodomos pagrindinės priežastys, dėl kurių nereikalaujama tokio vertinimo remiantis atitinkamais kriterijais, išvardytais III priede, ir kai užsakovas pasiūlo, pateikiamos projekto charakteristikos ir (arba) priemonės, kurių numatoma imtis siekiant išvengti bet kokio reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai arba užkirsti jam kelią, nes priešingu atveju aplinka galėtų patirti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai.

<…>“

4 Direktyvos 2011/92 9a straipsnis suformuluotas taip:

„Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga valdžios institucija ar institucijos vykdytų iš šios direktyvos kylančias pareigas objektyviai ir nepatektų į padėtį, dėl kurios kiltų interesų konfliktai.

Kai kompetentinga institucija yra ir užsakovas, valstybės narės savo administracinių kompetencijų sąrangoje vykdant pareigas, kylančias iš šios Direktyvos, tinkamai atskiria bent funkcijas, tarp kurių kyla konfliktas.“

Direktyva 2014/52

5 Direktyvos 2014/52 25 ir 26 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(25) turėtų būti užtikrintas kompetentingos institucijos objektyvumas. Interesų konfliktų galima būtų išvengti, *inter alia*, atskiriant kompetentingos institucijos funkcijas nuo užsakovo funkcijų. Tais atvejais, kai kompetentinga institucija yra ir užsakovas, valstybės narės turėtų savo administracinių kompetencijų sąrangoje tinkamai atskirti bent tų institucijų, kurios vykdo pareigas, kylančias iš Direktyvos [2011/92], funkcijas, tarp kurių esama konflikto;

(26) kad kompetentinga institucija galėtų nuspręsti, ar Direktyvos [2011/92] II priede išvardytiems projektams, jų pakeitimams arba pratęsimams turi būti taikomas poveikio aplinkai vertinimas (atrankos procedūra), informacija, kurią užsakovas privalo pateikti, turi būti nurodyta ir joje didžiausias dėmesys turėtų būti skirtas svarbiausiems aspektams, kurie leistų kompetentingai institucijai priimti savo išvadą. <…>“

Belgijos teisė

Dekretas dėl bendrųjų aplinkos apsaugos politikos nuostatų

6 1995 m. balandžio 5 d. *decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid* (Dekretas dėl bendrųjų aplinkos apsaugos politikos nuostatų) (*Belgisch Staatsblad*, 1998 m. birželio 3 d., p. 15971) 4.3.3 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„4.3.2 straipsnio 2bis ir 3bis dalyse nurodytais atvejais, kai buvo parengta [projekto poveikio aplinkai vertinimo atrankos] pažyma, institucija, priimanti sprendimą dėl prašymo suteikti leidimą priimtinumo ir išsamumo <…>, gali nuspręsti, kad projektui turi būti taikoma pareiga parengti [poveikio aplinkai vertinimo ataskaitą]. <…>

<…>“

Dekretas dėl aplinkosaugos leidimų

7 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos 2014 m. balandžio 25 d. *decreet betreffende de omgevingsvergunning* (Dekretas dėl aplinkosaugos leidimų) (*Belgisch Staatsblad*, 2014 m. spalio 23 d., p. 82132) 9 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta:

„Už aplinkos klausimus atsakingas savivaldybės tarnautojas šiame dekrete įtvirtintas pareigas vykdo nepriklausomai ir neutraliai. Jų vykdymas jam niekaip neturi pakenkti.“

8 Šio dekreto 15/1 straipsnyje, kuriuo į nacionalinę teisę perkeliamas Direktyvos 2011/92 9a straipsnis, nustatyta:

„Provincijos tarybos atstovybė yra kompetentinga nagrinėti ir priimti sprendimą dėl prašymo suteikti leidimą projektui arba projekto pakeitimui, už kurį pagal 15 straipsnį yra atsakinga mero ir tarybos narių kolegija, kai tenkinamos abi šios sąlygos:

1° dėl projekto turi būti parengta poveikio aplinkai vertinimo ataskaita ir nebuvo atleista nuo pareigos parengti ataskaitą;

2° mero ir tarybos narių kolegija yra projekto iniciatorius ir pareiškėjas.

Vis dėlto Flandrijos vyriausybė yra kompetentinga nagrinėti ir priimti sprendimą dėl prašymo suteikti leidimą projektui arba projekto pakeitimui, už kurį pagal 15 straipsnį yra atsakinga provincijos tarybos atstovybė, kai tenkinamos abi šios sąlygos:

1° dėl projekto turi būti parengta poveikio aplinkai vertinimo ataskaita ir nebuvo atleista nuo pareigos parengti ataskaitą;

2° provincijos tarybos atstovybė yra projekto iniciatorius ir pareiškėjas.“

9 Minėto dekreto 20 straipsnyje numatyta:

„Jei pagal [1995 m. balandžio 5 d. Dekreto dėl bendrųjų aplinkos apsaugos politikos nuostatų] 4.3.3 straipsnio 2 dalį prašyme suteikti leidimą pateikiama [projekto poveikio aplinkai vertinimo atrankos] pažyma, 15 straipsnyje nurodyta kompetentinga institucija arba už aplinkos klausimus

atsakingas savivaldybės, provincijos ar regiono tarnautojas ją išnagrinėja ir priima sprendimą dėl būtinybės atlikti projekto poveikio aplinkai vertinimą.

Jei prašymą pateikia pati kompetentinga institucija, už aplinkos klausimus atsakingas savivaldybės, provincijos ar regiono tarnautojas atlieka pirmoje pastraipoje nurodytas pareigas.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

10 *Sogent*, juridinio asmens statusą turintis viešasis subjektas, kurį įsteigė Gento miestas (Belgija), kreipėsi į šio miesto *college van burgemeester en schepenen* (mero ir tarybos narių kolegija, Belgija), prašydamas leidimo vykdyti skalbyklos teritorijos pertvarkymo projektą. Prie šio prašymo jis pridėjo numatomo šio projekto poveikio aplinkai atrankos pažymą, skirtą nustatyti, ar reikia atlikti jo poveikio aplinkai vertinimą.

11 2020 m. rugsėjo 1 d. už aplinkos klausimus atsakingas Gento tarnautojas nusprendė, kad minėto projekto reikšmingas poveikis aplinkai nėra tikėtinas, todėl poveikio aplinkai vertinimo ataskaitos pateikti nereikia. 2020 m. gruodžio 10 d. Gento mero ir tarybos narių kolegija suteikė *Sogent* jo prašomą leidimą.

12 KG ir WA, kuriems priklauso pastatas, esantis greta sklypo, dėl kurio parengtas projektas, Rytų Flandrijos provincijai apskundė šį leidimą. 2021 m. birželio 3 d. ji atmetė šį skundą kaip nepagrįstą.

13 KG ir WA pareiškė skundą *Raad voor Vergunningsbetwistingen* (Ginčų dėl leidimų nagrinėjimo taryba, Belgija), prašydami panaikinti šį sprendimą atmesti skundą. 2022 m. spalio 6 d. sprendimu ši taryba pripažino skundą pagrįstu, panaikino minėtą sprendimą ir atsisakė išduoti minėtą leidimą. Ji pripažino, kad sprendimas prieštarauja Dekreto dėl aplinkosaugos leidimų 15/1 straipsnio pirmai pastraipai ir 20 straipsniui, taip pat Direktyvos 2011/92 9a straipsniui. Tarybos teigimu, kadangi Gento mero ir tarybos narių kolegija taip pat „faktiškai“ buvo to projekto užsakovas, ji klaidingai pripažino turinti kompetenciją priimti sprendimą dėl nagrinėjamo prašymo išduoti leidimą, nes pagal Dekreto dėl aplinkosaugos leidimų 15/1 straipsnio pirmą pastraipą, siejamą su Direktyvos 2011/92 9a straipsniu, ši kompetencija suteikiama tik *deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen* (Rytų Flandrijos provincijos tarybos atstovybė, Belgija).

14 Rytų Flandrijos provincija ir *Sogent* dėl šio sprendimo pateikė kasacinius skundus *Raad van State* (Valstybės Taryba, Belgija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

15 *Raad van State* (Valstybės Taryba) manymu, minėtame sprendime pateikta analizė prieštarauja Dekreto dėl aplinkosaugos leidimų 15/1 straipsniui.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad iš šio straipsnio matyti, jog provincijos tarybos atstovybė vietoje mero ir tarybos narių kolegijos su prašymu išduoti leidimą susipažįsta tik tada, kai jo pateikimo metu jau yra nustatyta, kad reikalingas atitinkamo projekto poveikio aplinkai vertinimas. O jei teikiant prašymą leisti vykdyti projektą pirmiausia reikia atlikti atranką, siekiant nustatyti, ar reikia atlikti poveikio aplinkai vertinimą, įgaliojimai suteikiami už aplinkos klausimus atsakingam savivaldybės tarnautojui.

17 Taigi šis teismas laikosi nuomonės, kad, jei pagal Direktyvos 2011/92 9a straipsnį būtų draudžiama suteikti tokius įgaliojimus už aplinkos klausimus atsakingam savivaldybės tarnautojui, sprendžiant dėl projektų, kai savivaldybė yra ir jų užsakovas, šis straipsnis Flandrijos regione nebūtų tinkamai perkeltas į nacionalinę teisę.

18 Šiomis aplinkybėmis *Raad van State* (Valstybės Taryba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Direktyvos 2011/92] 9a straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai kompetentinga institucija yra ir užsakovas, tinkamas funkcijų, tarp kurių kyla konfliktas, kai vykdomos iš šios direktyvos kylančios pareigos, atskyrimas turi būti taikomas ir nustatant, ar šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nurodytiems projektams taikomas [minėtos direktyvos] 5–10 straipsniuose numatytas vertinimas?“

Dėl prejudicinio klausimo

19 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2011/92 9a straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai kompetentinga institucija, kuriai pavesta nustatyti, ar dėl šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto projekto turi būti atliekamas poveikio aplinkai vertinimas pagal minėtos direktyvos 5–10 straipsnius, yra ir atitinkamo projekto užsakovas, vykdant šią pareigą turi būti bent jau tinkamai atskirtos funkcijos, tarp kurių kyla konfliktas.

20 Visų pirma reikėtų priminti, kad Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 2 dalyje nurodyti šios direktyvos II priede išvardyti projektai. Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas projektas patenka į šio priedo taikymo sritį.

21 Šiuo aspektu taip pat reikia priminti, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatą būtina atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į jos kontekstą bei aktu, kuriame ji įtvirtinta, siekiamus tikslus. Sąjungos teisės nuostatos genezė taip pat gali suteikti svarbios informacijos ją aiškinant (2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *A ir kt. (Vėjo jėgainės Alteryje ir Nevelėje)*, C-24/19, EU:C:2020:503, 37 punktas).

22 Pirma, Direktyvos 2011/92 9a straipsnio 1 pastraipoje įtvirtinta, kad valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga valdžios institucija ar institucijos vykdytų iš šios direktyvos kylančias pareigas objektyviai ir nepatektų į padėtį, dėl kurios kiltų interesų konfliktai, o jo 2 pastraipoje numatyta, kad, kai kompetentinga institucija yra ir užsakovas, valstybės narės savo administracinių kompetencijų sąrangoje vykdant pareigas, kylančias iš šios Direktyvos, tinkamai atskiria bent funkcijas, tarp kurių kyla konfliktas.

23 Minėto straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose kalbama apie „pareigas, kylančias iš [Direktyvos 2011/92]“.

24 Kompetentinga institucija pagal Direktyvos 2014/52 26 konstatuojamojoje dalyje numatytą „atrankos“ procedūrą vertindama, ar turi būti atliekamas šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto projekto poveikio aplinkai vertinimas, vykdo iš minėtos direktyvos kylančią pareigą.

25 Taigi iš Direktyvos 2011/92 9a straipsnio formuluotės matyti, kad jis taikomas šiai atrankos procedūrai.

26 Antra, šią analizę patvirtina šio straipsnio kontekstas.

27 Direktyvos 2014/52 25 konstatuojamojoje dalyje lygiai taip pat įtvirtinta, kad turi būti tinkamai atskirtos institucijų, vykdančių „pareigas, kylančias iš Direktyvos [2011/92]“, funkcijos, neatmetant galimybės taikyti šį reikalavimą minėtai atrankos procedūrai.

28 Taip pat reikėtų pažymėti, kad šios Direktyvos 2011/92 4 straipsnyje nurodomi tiek pagal šio straipsnio 1 dalį minėtos direktyvos I priede išvardyti projektai, dėl kurių valstybės narės turi atlikti poveikio aplinkai vertinimą, tiek pagal šio straipsnio 2 dalį tos pačios direktyvos II priede išvardyti projektai, dėl kurių valstybės narės turi nuspręsti, ar toks vertinimas turi būti atliktas.

29 Be to, pagal Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 4 dalį, kai valstybės narės nusprendžia reikalauti išvados priėmimo procedūros dėl šios direktyvos II priede išvardytų projektų, užsakovas pateikia informaciją apie projekto charakteristikas ir tikėtiną reikšmingą jo poveikį aplinkai. Pagal šio straipsnio 5 dalį remdamasi šia informacija kompetentinga institucija nustato, ar turi būti atliekamas projekto poveikio aplinkai vertinimas.

30 Šiomis aplinkybėmis, siekiant nuosekliai taikyti Direktyvos 2011/92 9a straipsnyje nustatytas garantijas, svarbu, kad kompetentinga institucija galėtų priimti objektyvų sprendimą ir išvengtų interesų konflikto, visų pirma santykiuose su užsakovu, kuris šiai institucijai pateikia informaciją, kuria remdamasi ji turi priimti sprendimą per atrankos ir per poveikio aplinkai vertinimo procedūrą.

31 Tai, kad Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse daroma nuoroda į šios direktyvos 5–10 straipsnių taikymą atliekant poveikio aplinkai vertinimą, nereiškia, kad šios direktyvos 9a straipsnis negali būti taikomas ir atrankos procedūrai.

32 Trečia, vertinant teleologiniu požiūriu, kaip matyti iš Direktyvos 2014/52 25 konstatuojamosios dalies, Direktyvos 2011/92 9a straipsnyje įtvirtintu reikalavimu užkirsti kelią interesų konfliktams siekiama tikslo užtikrinti kompetentingų institucijų objektyvumą. Be to, šiuo tikslu prisidedama prie pagrindinio pastarosios direktyvos tikslo – užtikrinti, kad prieš duodant sutikimą dėl projektų, kurie dėl savo pobūdžio, masto ar vietos gali turėti reikšmingą poveikį aplinkai, būtų įvertintas jų poveikis aplinkai (2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Inter-Environnement Wallonie ir Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen*, C-411/17, EU:C:2019:622, 108 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Taigi šių tikslų laikymasis reiškia, kad Direktyvos 2011/92 9a straipsnis taikomas, kompetentingai institucijai vertinant, ar turi būti atliekamas pastarosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto projekto poveikio aplinkai vertinimas.

33 Iš tiesų Direktyvos 2011/92 9a straipsnio veiksmingumas sumažėtų, jei kompetentingų institucijų objektyvumo ir interesų konflikto nebuvimo nepavyktų užtikrinti visais šioje direktyvoje šioms institucijoms pavestų pareigų, atliekant tiek atrankos, tiek paskesnio projekto poveikio aplinkai vertinimo procedūras.

34 Galiausiai, ketvirta, šio aiškinimo nepaneigia Direktyvos 2011/92 9a straipsnio genezė.

35 Iš tiesų, nors Rytų Flandrijos provincija ir *Sogent* teigia, kad 2013 m. liepos 22 d. Europos Parlamento pranešimo dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/92/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (COM(2012)0628), 19 pakeitimas buvo priimtas po 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *Seaport (NI) ir kt.* (C-474/10, EU:C:2011:681) – dėl atvejo, kai reikalaujama atlikti tam tikrų planų ar programų poveikio aplinkai vertinimą – jame pasiūlyta nauja 13b konstatuojamoji dalis, kurioje numatyta nustatyti tikslius standartus, siekiant išvengti kompetentingos institucijos

ir projekto, dėl kurio turi būti atliktas poveikio aplinkai vertinimas, rengėjo interesų konflikto (kartu neužsimenant apie projektus, kuriems taikoma atrankos procedūra), reikėtų pažymėti, kad šis pakeitimas neatitinka Direktyvos 2014/52 25 konstatuojamosios dalies formuluotės. Be to, bet kuriuo atveju Direktyvos 2011/92 nuostatos niekaip neriboja jos 9a straipsnyje numatytų garantijų taikymo projekto poveikio aplinkai vertinimo procedūrai. Todėl šis argumentas negali paneigti šio straipsnio aiškinimo, grindžiamo jo formuluote, kontekstu ir tikslais.

36 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Direktyvos 2011/92 9a straipsnis taikomas, kompetentingai institucijai vertinant, ar reikia atlikti šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto projekto poveikio aplinkai vertinimą.

37 Taigi pagal šio 9a straipsnio antrą pastraipą, kai institucija, kuriai pavesta atlikti šį vertinimą, yra ir atitinkamo projekto užsakovas, valstybės narės savo administracinių kompetencijų sąrangoje vykdant šią pareigą, tinkamai atskiria bent funkcijas, tarp kurių kyla konfliktas.

38 Tas tinkamas atskyrimas turi būti toks, kad institucijai, kuri turi atlikti minėtą vertinimą, priklausantis administracinis subjektas turėtų realią autonomiją, t. y. be kita ko, turėtų nuosavus administracinius ir žmogiškuosius išteklius ir dėl to galėtų objektyviai atlikti savo pareigą (pagal analogiją žr. 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *Seaport (NI) ir kt.*, C-474/10, EU:C:2011:681, 43 punktą).

39 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2011/92 9a straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai kompetentinga institucija, kuriai pavesta nustatyti, ar dėl Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto projekto turi būti atliekamas poveikio aplinkai vertinimas pagal Direktyvos 2011/92 5–10 straipsnius, yra ir atitinkamo projekto užsakovas, vykdant šią pareigą turi būti bent jau tinkamai atskirtos funkcijos, tarp kurių kyla konfliktas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, iš dalies pakeistos 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/52/ES, 9a straipsnis

turi būti aiškinamas taip:

tuo atveju, kai kompetentinga institucija, kuriai pavesta nustatyti, ar dėl iš dalies pakeistos Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto projekto turi būti atliekamas poveikio aplinkai vertinimas pagal iš dalies pakeistos Direktyvos 2011/92 5–10 straipsnius, yra ir atitinkamo projekto užsakovas, vykdant šią pareigą turi būti bent jau tinkamai atskirtos funkcijos, tarp kurių kyla konfliktas.

Parašai.